

ת"פ 51930/05/19 - מדינת ישראל נגד אפרים נתנאל מזרחי, יוסף חיים מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51930-05-19 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

1. אפרים נתנאל מזרחי
2. יוסף חיים מזרחי
ע"י ב"כ עוה"ד אריק בוקטמן

הנאשם

גזר דין נאשם 2 תוך ביטול הרשעה

כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.10.2018 בסינמה סיטי בירושלים, הגיע נאשם 1 לעמדת המאבטח, נטל משם את מכשיר המירס ורץ מחוץ למקום בעוד נאשם 2 ממתין לו ומאבטח אותו. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **סיוע לגניבה**, לפי סעיף 384 + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדיון

הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסמכה עונשית ונשלח לשירות מבחן שנתבקש לבחון גם את שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקירים שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 21, רווק ומתגורר בבית הוריו בשכונת סנהדריה בירושלים. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות ועובד בשוק הסיטונאי כנהג משאית בחלוקת סחורה. עיון בתסקיר מעלה, כי על אף גילו הצעיר של הנאשם, גדל במערכת משפחתית מורכבת ומשפחתו מוכרת לגורמי הרווחה. הנאשם התחנך בחינוך החרדי עד כיתה י', אז שולב בפנימיה, אולם ברח ולא הסתדר עם המסגרת. בכיתה י"א שולב הנאשם בפנימייה אחרת מתוקף צו בית משפט, אך נשר מהלימודים בגיל 17 והשתלב בעבודות שונות. בגיל 18 החליט שלא מעוניין להתגייס לצה"ל, ערק מהשירות, נכלא למספר ימים ולדבריו קיבל פטור על רקע אי התאמה. הנאשם סיפר כי

עמוד 1

כיום מטופל אצל מטפל פרטי והמטפל מסר לשירות המבחן כי מכיר את הנאשם מהיותו נער צעיר וכי גדל במציאות חיים מורכבת מאוד. במסגרת המפגשים הם עובדים על כישורי חיים וחברה, הסתגלות למסגרות ועבודה והמטפל מסר כי הנאשם הינו בחור צעיר בעל פוטנציאל ורצון ליצור שינוי בעצמו ומעוניין לקבל כלים. בעברו של הנאשם העמדה אחת לדין בגין התנהגות פסולה במקום ציבורי משנת 2016, שם הופנה לשירות מבחן לנוער ונידון לאי הרשעה ושל"ץ. בהתייחס לעבירה בה הורשע, הנאשם תיאר כי באותה תקופה חש בלבול וריקנות וביצע את העבירה מתוך שעמום וריק. שירות המבחן מסר כי הנאשם מגיע לשיחות פרטניות וכיום מקדיש את מלוא מרצו בעבודתו ושמירה על שגרת יום מסודרת. בנוסף, השירות התרשם כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה כנה ועושה מאמצים לשקם את חייו. על כן ובשל גילו הצעיר, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו 120 שעות של"ץ לצד פיצוי כספי למתלונן.

ראיות לעונש

לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה מבית משפט לנוער.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה סברה שאין מקום לבטל את הרשעת הנאשם ולכן עתרה להטיל על הנאשם עונש של חודש מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה בהתאם להסדר הטיעון.

מאידך, הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

יצוין כי עניינו של הנאשם 1, אחיו של נאשם זה, הסתיים ללא הרשעה במסגרת בית המשפט הקהילתי שם צירף אותו נאשם תיקים נוספים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות רכוש פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחון האישי של אדם, בביתו, במקום עבודה, במקום בילוי או בדרך. מלבד הנזק החומרי והנזק הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות הקורבן עם עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה. בעניינו הפגיעה בערך המוגן, נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: ככל הנראה אין המדובר בעבירה מתוכננת, אלא במעשה קונדס שבוצע מתוך

שעמום וחוסר מעש. חלקו של נאשם 2 קטן למעשה מחלקו של נאשם 1 באירוע, כשרץ ונטל את המכשיר מעמדת המאבטח. על כן, הורשע בסיוע לגניבה. מדובר במעשה פזיז בלא מחשבה תחילה המאפיין את גילו הצעיר של הנאשם. בפועל הנזק שנגרם הינו קטן, אולם הנאשם בגיר והיה צריך להימנע מהמעשה ולו האחריות הבלעדית.

מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה מנעד רחב התלוי בנסיבות המעשה והעושה. בחינת הפסיקה מלמדת, כי העונש הנהוג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. בהקשר זה ראו לדוגמה רע"פ 6365/13 **קליינר** נ' **מ"י** (מיום 23.9.2013) שם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר פלילי מכביר שגנב פלאפון, שם הוחלט על מתחם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר. על-פניו מדובר בנסיבות כוללות החמורות ממקרו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ץ נרחב עד 6 חודשי מאסר ומכאן שעמדת המאשימה סבירה בנסיבות המקרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בחור צעיר שעבר מסכת חיים לא פשוטה ונאלץ להתמודד יום יום עם קשיים וכיום לומד לנהל חיים נורמטיביים ולשמור על שגרה ויציבות תעסוקתית. הנאשם נרתם לטיפול מיוזמתו והוא מתמיד בטיפול זה וחיוו במגמת התייצבות. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית המשפט וקיבל אחריות מלאה על מעשיו והביעה חרטה כנה בגינם.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, הנאשם עומד בו נוכח נסיבותיו המינוריות של המקרה. אשר לתנאי השני, אמנם לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה מהיותו נער, אך מדובר באדם צעיר לימים בתחילת חייו, שמגיעה לו הזדמנות לפתוח בחיים בוגרים ללא הכתם של הרשעה פלילי, שעלול להגביל את אפשרויותיו התעסוקתיות והלימודיות בעתיד. לכן בנסיבות המקרה סברתי שיש לבטל את ההרשעה כפי שאני מורה.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה שקבעתי. סברתי בנוסף, כי אופן סיום התיק בעניינו של השותף מוביל למסקנה שיש לסיים את התיק כפי שהחלטתי, מתוקף עקרון אחידות הענישה, וכאשר חלקו של הנאשם האחר רב משל הנאשם שלפניי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 140 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 2.1.2022 לפי תוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;

ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש בתוך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.